

Mál nr. 356/2012**M****og****vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar.****Ágreiningur um bótaskyldu (orsakatengsl) vegna slyss á ökumanni eftir aftanákeyrslu.****Gögn.**

127. Málskot, móttekið 26.7.2012, ásamt fylgigögnum.

128. Bréf X, dags. 10.8.2012.

Málsatvik.

Hinn 13.10.2009 var bifreiðinni A ekið aftan á bifreiðina B sem M ók eftir Smiðjuvegi í Kópavogi. M kveður B hafa verið kyrrstæða er áreksturinn varð. M kveðst hafa kennt sér meina fyrst eftir slysið en ekki svo mikilla að hún hafi talið þörf á að leita sér læknis. Í desember hafi hún gert sér grein fyrir að hún hafi hlotið afleiðingar af völdum árekstursins, en þá hafi hún fundið verulega til í hálsinum.

Næstu mánuði hafi einkennin versnað jafnt og þétt, en þrátt fyrir það hafi hún harkað það af sér. Hún hafi svo leitað á Læknavaktina 11.9.2010 og til heimilislæknis nokkrum dögum síðar. Í vottorði heimilislæknis segir svo, orðrétt: „Mun hafa lent í umferðarslysi þann 13.10.2009 en hafði ekki samband við mig vegna þessa fyrr en tæpu ári seinna eða þann 20. september 2010. Nefndi aldrei þessa upptöku en hafði átt verra með svefn og það var vandamálið sem hún ræddi. Það er síðan 11. september sem hún leitar á Læknavaktina með nýtilkomin, slæman svima og er ráðlagt bólgueyðandi verkjalyf fyrir svefn. Hún kemur svo til mín þann 20. september. Þar segir: „Búin að koma sér upp gríðarlegri vöðvabólgu með læsingum og nánast óhreyfanleg í hálsi til hliðanna, nýkomin úr fríi en það bætti ekki úr skák, þarf að komast í sjúkrahjálfun.“ Í framhaldinu send í sjúkrahjálfun.“

Í vottorði sjúkrahjálfa segir að M hafi verið slæm af vöðvabólgu í mörg ár, en annars verið almennt hraust. Eftir umferðarslysið 13.10.2009 hafi hún verið mjög viðkvæm í hálsinum og stífnað upp, sérstaklega ef hún þarf að vinna mikið á tölvu. Í sólarlandaferð haustið 2010 hafi hún stífnað upp og verið ómöguleg. Helstu einkenni séu höfuðverkur, svimaeinkenni og vöðvabólga.

Hinn 20.7.2011 var M skoðuð af heila- og taugaskurðlækni. Í vottorði læknisins kemur fram í svari við tilteknum spurningum að hann telji M hafa fengið hálsþnykk í umræddu slysi, enda ekki aðrir áverkar eða atburðir í sögunni sem skýri umtalsverð einkenni hennar. Ennfremur búi M við verki og stirðleika í hálsþrygg, umtalsverða vöðvabólgu í herðum og nokkra verki neðst í mjóbaki og í rasskinnum, svo og umtalsverðan kvíða og spennu.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá Verði tryggingum hf. (hér eftir nefnt X). Félagið hafnaði bótaskyldu þar sem ósannað væri að sjúkdómseinkenni M mætti rekja til árekstursins.

Álit.

M leitaði fyrst til læknis tæpu ári eftir áreksturinn vegna þeirra einkenna sem hún kveðst nú búa við og hún rekur til umferðaróhappsins. Hún gat þess þó ekki við lækni þá að einkennin væri að rekja til þessa umferðaróhapps. Gögn um sjúkrasögu M eru af skornum skammti, en af gögnum málsins virðist mega ráða að núverandi einkenni eigi sér lengri sögu en frá umferðaróhappinu. Engin matsgerð liggur fyrir um það hvort eða að hve miklu leyti M hafi orðið fyrir líkamstjóni í umrætt sinn. Að öllu virtu verður ekki talið samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum að sýnt hafi verið

fram á að M hafi þá orðið fyrir líkamstjóni. Tjón hennar telst því ekki bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Reykjavík, 11. september 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.